

عنوان مقاله:

آثار تصویب قانون کاهش مجازات حبس تعزیری بر مرور زمان شکایت

محل انتشار:

فصلنامه رای (مطالعات آرای قضایی)، دوره 10، شماره 34 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سیدمحمد مهدی موسوی عبدل ابادی - قاضی دادگستری، کارشناسی ارشد حقوق تجارت بین الملل دانشگاه علامه طباطبایی تهران

خلاصه مقاله:

وفق ماده ۱۰۶ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ هرگاه شاکی ظرف مدت یک سال از تاریخ آگاهی از وقوع جرم اقدام به طرح شکایت کیفری ننماید حق شکایت کیفری وی ساقط می‌گردد، مقرر قانونی مزبور در حقوق کیفری اصطلاحاً مرور زمان شکایت کیفری نامیده می‌شود. مرور زمان از جمله مواردی است که در صورت حصول شرایط قانونی آن مقام تحقیق امکان رسیدگی به بزه ارتكابی را ندارد و فارغ از صحت موضوع مطروحه و بدون ورود به ماهیت شکایت، باید حسب شق (ث) ماده ۱۳ قانون آیین دادرسی کیفری قرار موقوفی تعقیب متهم یا متهمین را صادر نماید. یکی از ارکان مرور زمان شکایت کیفری قابل گذشت بودن بزه ارتكابی می‌باشد که امروزه با تصویب قانون کاهش مجازات حبس تعزیری و تبدیل بسیاری از جرائم غیرقابل گذشت به قابل گذشت اختلافاتی را در این خصوص پدید آورده است. حال باید بررسی نمود که تحولات قانون کاهش مجازات حبس تعزیری چه اثری بر مرور زمان شکایت کیفری دارد؟ طبیعتاً تفسیر به نفع متهم و عطف به ماسبق شدن قوانین شکلی کیفری موضوع مواد ۱۰ و ۱۱ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ اقتضا می‌نماید شکایاتی که پس از تصویب قانون یادشده به محاکم دادگستری ارجاع می‌شود و تاریخ بزه مقدم بر تصویب قانون مذکور می‌باشد و مضافاً سابق بر آن بزه غیرقابل گذشت بوده و سپس با اصلاح ماده ۱۰۴ قانون مجازات اسلامی قابل گذشت گردیده‌اند در صورت حصول شروط ماده ۱۰۶ قانون مجازات اسلامی مشمول مرور زمان شکایت کیفری گردند. در همین راستا با بررسی دادنامه صادره از شعبه چهارم بازپرسی دادرسی عمومی و انقلاب ناحیه ۱۴ تهران به بیان ادله و مبانی مورد استناد رای صادره و تطبیق آن با موضوع مورد بحث خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

مرور زمان شکایت، قانون کاهش مجازات حبس تعزیری، جرائم قابل گذشت، قرار موقوفی تعقیب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1418160>

